

2. Uposażenie określone w ust. 1 wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 2. 1. Uposażenie określone w § 1 otrzymują:

- 1) przy zatrudnieniu w wymiarze 30 godzin tygodniowo:
 - a) salowe zatrudnione bezpośrednio przy obsłudze chorych leczonych radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi,
 - b) salowe zatrudnione w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizjoterapeutycznych,
- 2) przy zatrudnieniu w wymiarze 46 godzin tygodniowo pozostali pracownicy.

2. Minister Zdrowia określi szczegółowe warunki zatrudnienia, przy których ma zastosowanie przepis ust. 1 pkt 1.

3. W razie zatrudnienia w wymiarze godzin mniejszym niż określony w ust. 1 wypłaca się wynagrodzenie za godzinę, stanowiące następującą część uposażenia określonego w § 1:

- 1) 1/125 dla pracowników, którzy pobierają uposażenie określone w § 1 przy zatrudnieniu w wymiarze 30 godzin tygodniowo,
- 2) 1/200 dla pracowników, którzy pobierają uposażenie określone w § 1 przy zatrudnieniu w wymiarze 46 godzin tygodniowo.

4. W razie zatrudnienia w wymiarze godzin większym niż określony w ust. 1, w porze nocnej lub w dni ustawowo wolne od pracy wypłaca się uposażenie obliczone według zasad określonych w ust. 3, z tym że za pierwsze dwie godziny przysługuje dopłata w wysokości 50% uposażenia, za następne zaś godziny, a także za pracę w dni ustawowo wolne od pracy, jeżeli pracownik nie otrzymał w zamian dnia wolnego, oraz za pracę nocną, jeżeli nie wynika ona z normalnego rozkładu zajęć — dopłata w wysokości 100% uposażenia zasadniczego.

§ 3. 1. Pracownikom wymienionym w § 1, zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, przysługują dodatki specjalne w kwotach:

salowym, noszowym, pomocom laboratoryjnym, pomocom dentystycznym, łazienkowym	55 — 245 zł,
dezynfektorom i sterylizatorom	60 — 265 zł.

2. Pracownicy, którzy przed wejściem w życie rozporządzenia otrzymywali dodatki specjalne za pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, zachowują w okresie pozostawania na dotychczasowym stanowisku prawo do pobierania tych dodatków w dotychczasowej wysokości kwotowej.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi szczegółowo wysokość dodatków specjalnych w zależności od uciążliwości lub szkodliwości warunków pracy dla zdrowia oraz zasady wypłacania tych dodatków.

§ 4. 1. Pracownikom wymienionym w § 1 przysługuje dodatek za wysługę lat w wysokości 100 zł miesięcznie, jeżeli przepracowali 5 lat na zajmowanym stanowisku w tym samym zakładzie pracy lub na innym stanowisku, jeżeli wykonywana praca umożliwiła im nabycie kwalifikacji potrzebnych na zajmowanym stanowisku.

2. Pracownikom określonym w § 1, a zatrudnionym w zakładach społecznych służby zdrowia (zakładach pomocy społecznej) w dniu wejścia w życie rozporządzenia zalicza się na poczet okresu uprawniającego do otrzymania dodatku za wysługę lat również okresy zatrudnienia w innych zakładach pracy.

§ 5. 1. Salowym zatrudnionym w wymiarze 46 godzin tygodniowo w zakładach leczniczych lub rehabilitacyjnych dla chorych na chorobę Heinego-Medina przysługuje dodatek terapeutyczny w wysokości 200 zł miesięcznie, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy wykonywanie kocowania.

2. W przypadku zatrudnienia w wymiarze mniejszym niż określony w ust. 1 stawkę dodatku terapeutycznego zmniejsza się przy zastosowaniu dzielnika przewidzianego w § 2 ust. 3 pkt 2.

§ 6. 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 109 i Nr 58, poz. 272) skreśla się przepisy § 2 ust. 2 i 3, § 5 ust. 3 i § 6 ust. 1 pkt 1 lit. a).

2. Przepisy wydane na podstawie § 6 ust. 2 rozporządzenia wymienionego w ust. 1 zachowują moc w stosunku do pracowników określonych w § 1 — do czasu wydania odpowiednich przepisów na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Finansów.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

381

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia.

Na podstawie art. 5, 8 i 37 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników administracyjnych oraz pracowników komórek dokumentacji

chorych i statystyki medycznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i kolumnach transportu sanitarnego.

§ 2. Kwoty uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup ustala się następująco:

Grupa uposażenia	miesięcznie złotych od — do
I	2.050 — 3.400
II	1.800 — 3.000
III	1.500 — 2.600
IV	1.200 — 2.200
V	1.000 — 1.800
VI	800 — 1.500
VII	660 — 1.250
VIII	610 — 1.000
IX	570 — 800
X	540 — 700
XI	520 — 650
XII	500 — 600

§ 3. Pracownikom pobierającym wynagrodzenie ustalone w § 2 nie przysługują dodatki funkcyjne, służbowe i uzasadnione specjalnymi kwalifikacjami.

§ 4. 1. Pracownik może być awansowany (w granicach zatwierdzonego funduszu płac zakładu pracy) w obrębie danego stanowiska nie częściej niż raz w ciągu roku pracy i nie wyżej niż do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia zasadniczego.

2. Przez awans w obrębie danego stanowiska rozumie się zarówno przyznanie wyższej grupy uposażenia, jak i zwiększenie uposażenia w granicach kwot przewidzianych dla posiadanej przez pracownika grupy.

3. W przypadku awansu podwyżka uposażenia zasadniczego nie może być niższa niż 50 zł.

§ 5. 1. Pracownikom określonym w § 1, zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, przysługują dodatki specjalne w kwotach:

I grupa	330 — 555 zł,
II "	280 — 480 zł,
III "	240 — 552 zł,
IV "	200 — 460 zł,
V "	172 — 396 zł,
VI "	148 — 344 zł,
VII "	132 — 304 zł,
VIII "	122 — 280 zł,
IX "	114 — 260 zł,
X "	108 — 244 zł,
XI "	104 — 232 zł,
XII "	100 — 220 zł.

2. Pracownicy, którzy przed wejściem w życie rozporządzenia otrzymywali dodatki specjalne za pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, zachowują w okresie pozostawania na dotychczasowym stanowisku prawo do pobierania tych dodatków w dotychczasowej wysokości kwotowej.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi szczegółowo wysokość dodatków specjalnych w zależności od uciążliwości lub szkodliwości warunków pracy dla zdrowia oraz zasady wypłacania tych dodatków.

§ 6. Do czasu ustalenia dla pracowników określonych w § 1 tabeli stanowisk i kwalifikacji — stosuje się do nich przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszerogowania do grup uposażenia pracowników państwowych podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr 14, poz. 92 z późniejszymi zmianami).

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 107).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wносить należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45.— zł, półrocznie 27.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od 1.I) lub na okres półroczny (od 1.I i od 1.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów) nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.